

ЈОВАН ТРАВАР

in memoarim

Наш драги колега ЈОВАН ТРАВАР након кратке болести преминуо је 26.08.2013. године.

Рођен је 19.01.1938. године у Стекеровцима код Гламоча. Дјетињство је провео као ратно сироче, по домовима и школама у Лиштици, Требињу, Турбету и др., а средњу шумарску школу је завршио у Бањалуци. На Шумарском факултету у Сарајеву дипломирао је јула 1963. године, и тиме је стекао звање дипломираног инжењера шумарства.

Свој радни вијек је започео као приправник у шумској управи у Гламочу (1963-1964), након чега је био асистент Института за шумарство у Сарајеву из области фитоценологије и педологије (1965-1971). Радио је као и руководилац службе за уређивање шума ООУР-а „Шумарство“ у Гламочу (1971-1974), након чега је био виши стручни сарадник Института за шумарство у Београду (1977-1980), а затим је рад наставио као виши стручни сарадник на Институту за тополарство у Новом Саду (1974-1977). Дио радног вијека је провео радећи на пословима главног пројектанта - координатора у ИРПЦ „Српске шуме“ Бањалука, у периоду 1980-2003. године, након чега је пензионисан 2003. године. Као хонорарни сарадник на Шумарском факултету у Бањалуци, на предметима Фитоценологија и Типологија шума, радио је од 1994 до 2002. године

Током своје радне каријере учествовао је великом броју најразличитијих послова из домена шумарске струке: често је био незамјенив у њима. Био је активан учесник инвентуре шума на великим површинама за БиХ 1964-1968, као асистент за педологију и фитоценологију. Његово завидно искуство и рад на картирању шумске вегетације и земљишта, те изради више тумача педолошких, вегетацијских и типолошких карата за више шумскопривредних подручја у БиХ 1969-1994. године, и дан-данас служи као основа за рад свима нама, чиме је оставио свој неизбрисив траг у шумарству. Такође је радио на пословима главног пројектанта и координатора за израду шумскопривредних основа за шумскопривредна подручја у Републици. Као типолог, радио је на прелиминарним и коначним списковима газдинских класа. Као искусан стручњак, обављао је и стручна вјештачења у шумарству за правосудне потребе. Јово је савјесно настојао да обиђе, види и анализира на терену свако подручје, никад се не ослањајући на суве претходне податке.

Дугогодишњи је сарадник Завода за заштиту споменика природног и културноисторијског наслеђа у Бањалуци, коме је подарио многе своје дане и валоризационе студије, али и других бројних институција у којима је непрестано и несебично давао свој научни, стручни и људски допринос: Института за генетичке ресурсе, Фонда за заштиту животне околине, националних паркова “Козара” и “Сутјеска”, „ИГ“ института, Удружења гљивара, Екосилве, Мага-пројекта и др. Оснивач је научно-стручног друштва Arbor Magna, коме је посветио посљедњу деценију свог живота, радећи предано и постојано.

Стручно занимање Јове Травара било је много шире него што су то захтијевала радна мјеста на којима је радио. Поред педологије, фитоценологије и типологије шума, посједовао је знања из свих еколошких области: флористике, дендрологије, петрографије, геологије и др. Цијели свој вијек, страствено се бавио гљивама (по чему је за живота ушао у легенду), расадничком производњом, коришћењем шумских производа, те силви - и хортикултуром.

Аутор и је коаутор великог броја елабората, студија, књига, научних и стручних радова. Морамо споменути само неке од њих на које смо изузетно поносни: *Просторни план Републике Српске, Љековито биље помаже домаћим животињама, Каталог највећих стабала Републике Српске, Флора НП “Козара”, Флора прашумског резервата „Лом“, Приручник за кориштење споредних шумских производа, Могућност издавања заштићеног подручја Клековача-Лом“, Студија о оснивању парка „Шњеготина-Липље“, Мрежа заштићених подручја Републике Српске, GisPass, Photoforest, студија „Јахорина“ итд.*

Учествовао је у изради огромног броја дипломских, специјалистичких, магистарских радова и докторских дисертација из области шумарства, воћарства, генетике, хортикултуре, екологије и заштите природе. Јово је несебично помагао сваком ко је од њега помоћ тражио, не постављајући услове и не тражећи накнаду.

Јово је био везан за природу, коју је неизмјерно волио и био њен дио у сваком смислу те ријечи. Његово знање није било књишко и ограничено на теорију, већ живо и непосредно. То је човјек који је Босну и Херцеговину упознао пјешке, и у њој је његово око видјело више него што је већини нас дато да током живота видимо. Читав свој вијек Јово је остао лаган као дјечак, и отишао са овог свијета као вјечити младић.

Хвала му и слава!